

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bankia S.A.

Žalovaní: Alfonso Antonio Lau Mendoza a Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Prejudiciálne otázky

1. Odporuje článkom 6 a 7 smernice 93/13/EHS⁽¹⁾ o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách judikatúra [rozsudok Tribunal Supremo (Najvyšší súd) z 18. februára 2016], podľa ktorej napriek tomu, že podmienka týkajúca sa predčasnej splatnosti je nekalá, a napriek tomu, že ide o podmienku, o ktorú a opiera návrh na výkon rozhodnutia, sa konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou nemá zastaviť, lebo jeho pokračovanie je pre spotrebiteľa priaznivejšie, keďže pri prípadnom výkone rozsudku vydaného v určovacom konaní založenom na článku 1124 Código civil by spotrebiteľ nemohol využiť procesné výhody špecifické pre konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, pričom však uvedená judikatúra nezohľadňuje skutočnosť, že podľa dlhodobej a ustálenej judikatúry Tribunal Supremo (Najvyšší súd) sa tento článok 1124 Código civil (určený pre zmluvy, ktoré zakladajú vzájomné záväzky) nevzťahuje na zmluvu o pôžičke, keďže ide o reálnu a jednostrannú zmluvu, ktorá je zavŕšená až odovzdaním peňazí a ktorá z tohto dôvodu zakladá záväzky len pre dlžníka, a nie pre veriteľa, z čoho vyplýva, že ak by sa postupovalo podľa tejto judikatúry Tribunal Supremo (Najvyšší súd), spotrebiteľ by mohol v určovacom konaní dosiahnuť vydanie rozhodnutia, ktorým sa zamietne návrh na zrušenie zmluvy a priznanie nároku na náhradu škody, a už by nebolo možné tvrdiť, že pokračovanie konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou je pre neho výhodnejšie?
2. Pre prípad, ak by sa pripustilo uplatnenie článku 1124 Código civil na zmluvy o pôžičke alebo vo všetkých prípadoch úverových zmlúv, odporuje článkom 6 a 7 smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách judikatúra, ktorá bola uvedená vyššie, a ktorá pri posudzovaní otázky, či je pre spotrebiteľa priaznivejšie pokračovanie konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou alebo nepriaznivejšie vedenie určovacieho konania založeného na článku 1124 Código civil, nezohľadňuje skutočnosť, že v určovacom konaní možno zamietnuť návrh na zrušenie zmluvy a priznanie nároku na náhradu škody, ak súd uplatní ustanovenie citovaného článku 1124 Código civil, podľa ktorého „súd nariadi zrušenie, ktoré sa žiada, pokiaľ neexistujú opodstatnené dôvody, ktoré ho oprávňujú, aby určil lehotu“, s prihliadnutím na to, že práve v súvislosti s pôžičkami a hypotekárnymi úvermi na kúpu nehnuteľnosti určenej na bývanie s dlhšou dobou splatnosti (20 alebo 30 rokov) je dosť pravdepodobné, že súdy uplatnia tento dôvod zamietnutia návrhu, najmä keď skutočné nesplnenie platobného záväzku nebolo veľmi závažné?
3. Pre prípad, ak by sa pripustilo, že pre spotrebiteľa je priaznivejšie pokračovanie konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou s účinkami predčasnej splatnosti, odporuje článkom 6 a 7 smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách judikatúra, ktorá bola uvedená vyššie, a podľa ktorej sa uplatní zákonné ustanovenie dispozitívnej povahy (článok 693 ods. 2 LEC), hoci zmluva môže ďalej existovať bez podmienky týkajúcej sa predčasnej splatnosti, a ktorá priznáva účinky uvedenému článku 693 ods. 2 LEC napriek tomu, že nie je splnený základný predpoklad jeho uplatnenia, ktorým je existencia platného a účinného dojednanja o predčasnej splatnosti v zmluve, pričom práve toto dojednanie bolo vyhlásené za nekalé, neplatné a neúčinné?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 13. apríla 2017 – Cobra SpA/Ministero dello Sviluppo Economico

(Vec C-192/17)

(2017/C 231/09)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Cobra SpA

Odporca: Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciálne otázky

1. Má sa smernica 1999/5/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že výrobca, ktorý v prípade existencie harmonizovaných noriem definujúcich základné sady testov, ktoré sa majú realizovať, použije postup podľa prílohy III druhého odseku, je povinný obrátiť sa na notifikovaný orgán a označenie CE (osvedčujúce zhodu so základnými podmienkami uvedenými v rovnakej smernici) doplniť o identifikačné číslo tohto notifikovaného orgánu?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, je výrobca – ak v prípade existencie harmonizovaných noriem definujúcich základné sady testov, ktoré sa majú realizovať, použil postup podľa prílohy III druhého odseku a v každom prípade z vlastnej vôle požiadal notifikovaný orgán o potvrdenie súpisu vyššie uvedených testov – povinný označenie CE, osvedčujúce zhodu so základnými podmienkami uvedenými v smernici 1999/5/ES, doplniť o identifikačné číslo tohto notifikovaného orgánu?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú prejudiciálnu otázku, je výrobca – ak v prípade existencie harmonizovaných noriem definujúcich základné sady testov, ktoré sa majú realizovať, použil postup podľa prílohy III druhého odseku a v každom prípade z vlastnej vôle požiadal notifikovaný orgán o potvrdenie súpisu vyššie uvedených testov, pričom z vlastnej vôle pripojil k výrobku identifikačné číslo notifikovaného orgánu – povinný uviesť identifikačné číslo tohto orgánu aj na výrobku a jeho obale?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/5/ES z 9. marca 1999 o rádiovom zariadení a koncových telekomunikačných zariadeniach a o vzájomnom uznávaní ich zhody (Ú. v. ES L 91, s. 10; Mim. vyd. 13/023, s. 254).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hannover (Nemecko) 13. apríla 2017 – Kathrin Meyer/TUIfly GmbH

(Vec C-196/17)

(2017/C 231/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hannover

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Kathrin Meyer

Žalovaná: TUIfly GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje neprítomnosť z dôvodu práceneschopnosti značnej časti pracovníkov potrebných na uskutočnenie letov prevádzkujúceho leteckého dopravcu mimoriadnu okolnosť v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia č. 261/2004⁽¹⁾? V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Aká vysoká musí byť miera neprítomnosti na uznanie takej okolnosti?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Predstavuje spontánna neprítomnosť značnej časti pracovníkov potrebných na uskutočnenie letov prevádzkujúceho leteckého dopravcu z dôvodu prerušenia práce, ktoré nie je z hľadiska pracovného práva ani právnej úpravy kolektívnych zmlúv legitímne (tzv. divý štrajk), mimoriadnu okolnosť v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia č. 261/2004? V prípade kladnej odpovede na druhú otázku: Aká vysoká musí byť miera neprítomnosti na uznanie takej okolnosti?